

200 0083

Peeter Ader, Türi külas oleva Mõisa talu peremees, aastal 55 vana, õige meeldiv, intelligent inimene. Laulis mõned asjad ette, sealjuures kirjutas ise laulu sõnad - õige rahuloldava orthograafiaga - üles. Ta meestas väga, ~~kaitses~~ laulu-rüüpi võimalikult üles kirjutada: „Mida ise oskan ka nootlipid, aga nüüriüpi üles kirjutada ei saa; olen ise mõne aasta eest väga palju laulusid leidnud, kahtlen, et ka pruuki anda, aga ei osanud üles kirjutada, nüüriüpi ja nüüd olen ära unustanud. Hale, hale!“ Kaks nendest isiklikust laulusid olivad veel mees. On väikest proovima ja osake ülesprõestud.

Tõnis Põllu naine, Häme külas, umbes 45-aastane kõhn väga häbelik ja laiane naisterahvas. Epimeet laulu laulis koguni ühe laia, leidis kambri, pärast lali jõe.

Tuhk Odo, Rahaste külas, Odo peres. Mõdes vanakone, ligi 80 aastat vana. Ara kulumud joodiku nägu, sinakad smokad, veijised filmad, pikad hallid, näkka rippuvad juuksed. Ka mälu oli mehel nõrk; kordas ühte „loeni“ mitu korda, arvas ikka uut olevat; uued loenid jälle talitavad suure häda ja valuga ilmale - küll sülgas mees, sülgas kõrvakagust, käis rõlgas, enne kui midagi meelde tuli. ~~Valitavad~~ Lõbises ilmesõnake, meelitas, kumardas, filitas, nõudis alandlikult raha, süüa, viina, süüa. Kui kõigeft saanud oli ja midagi enam meelde ei tulnud, siis läks minema. Nüüriüpi midagi pööra jürgimööda. Pärast oli tegemist temast lahkijada. Tärelskirjutamine oli raske; ta laulis koleda muukhäälega -